

XXV.

Betrænkning

over

Udkast til Lov angaaende Omordningen af Kjøbenhavns Politim. v.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 9de December 1862.)

Med Brøvelsen af det Lovudkast, hvorover Landstinget har paalagt undertegnede Udvalg at afgive Betænkning, har dette naturligen maattet forbinde det Duffe, at bringe denne saalænge forhandlede og nu meget paatrængende Sag til Ende i indværende Rigsdagsamling. Udvalget har derfor ikke blot betragtet den hele mellem Regjeringen og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse aftalte Reformplan som et givet Grundlag, og kun anseet det for sin Opgave at overveie, hvorvidt dens Enkeltheder vilde fyldestgjøre Statens og Kommunens fælles Tare; men Udvalget har ogsaa stræbt at bevare Enkelthederne urørte, hvor en bestemt afgivende Overbeviisning ikke ligefrem har tvunget os til at andrage paa Forandring.

Lovudkastet falder i to Hoveddele, af hvilke den første (§§ 1—5) omhandler Politiets nye Ordning, og den anden (§§ 6—13) bestemmer dets Rettigheder og Pligter ligeoverfor Befolkningen, medens Slutningsparagraferne (§§ 14—17) handle om Tilveiebringelsen af Udgifterne og opgjøre Statens og Kommunens hidtidige Fællesskab om Politiet og de dermed beslægtede Institutioner.

Hvad nu først den nye Ordning af Kjøbenhavns Politim angaaer, da kan dens Formaal formeentlig ikke indskrænke sig til blot at tilveiebringe en større fysisk Magt til at betrygge Orden, Ro og Sikkerhed, ved at forøge det over- og underordnede Personale; men

Hensigten maa tillige være at give det en større moralisk Styrke og en sikkrere Holdning, eller at skabe en ny Aand med det nye Regeme. Hvorvidt dette vil lykkes, vil væsentligt beroe paa, om de Personligheder, der komme til at indføre det nye System i Livet, ere istand til klart og fordomsfrit at opfatte Politiets Opgave som Samfundets Støtte, Bistand og Forsvar, og besidde en kraftig Villie til at udføre denne i dens fulde og sande Omfang. Da vil Reformen vistnok kunne ventes efterhaanden at ville medføre meget gavnlige Virkninger.

I nogen Grad vil imidlertid Formaalets Opnaaelse altid kunne fremmes derved, at Organisationen fordeles Forretningerne, Myndigheden og Ansvaret paa en hensigtsmæssig Maade, saa at Enheden i Bestyrelsen ikke svækkes og Samarbejdet ikke hindres, men en vis Selvstændighed indensfor bestemte Grændser tilsikkes Politiets enkelte Embedsmænd. Kun derved vil det efter Udvalgets Formening blive muligt at vinde og bevare de bedste Kræfter for den anstrengende og i mange Henseender lidet taknemmelige Polititjeneste, og kun derved ville disse anspores til at udvikle sig. Vistnok vil det ikke være raadeligt at optage i Loven den hele Række af de fornødne regulatoriske Bestemmelser, hvis Brugbarhed og Værd desuden først en længere Tids Erfaring tilfulde kan afgjøre; men Grundsetningerne for den indre Ordning af Polititjenesten bør dog